

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Iosephina Lvcernensis

**Reiß, Jacob
Tschan, Jacob**

Constantiae, 1658

11. Verò, Licitò, Sanctóque Matrimonio Mariae Virgini obstrictus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9773

ELOGIUM XI.

IOSEPH

Verò, licitò, sanctoque matrimonio MARIE Virgini obstrictus.

Non parum interest IOSEPHI, eius cum Virgine MARIA matrimonium omni ex parte perfectum agnoscere. Si enim Gregorius Nazianzenus, Gorgoniæ Sororis suæ maritum laudaturus, exclamare est ausus in Orat. II. *Vultis vnò verbò viram describam? Vir fuit illius; nec enim scio, quid amplius dicere necesse sit; ad summam laudum maximam faciet IOSEPHI, eum probare Virum MARIE fuisse. At hoc quis potest, nisi simul, ab iniuria omni, matrimonium eius vindicet?*

Ain' ergo tu, verum non esse? vnde obsecro, id habes? An quia matrimonij essentia sine copulâ stare non potest? At ego tibi ostendo, stare posse. Nam 1. matrimonium, non nisi in mutua corporum traditione & potestate, consistit. At potest traditio & potestas, sicut aliarum rerum, ita & corporum separari ab usu; sæpèque de facto separatur; vt videre est in aliquibus Societatis nostræ Religiosis, qui etsi dominium retineant, v.g. hæreditatis paternæ, usu tamen carent, impediti voto paupertatis. 2. Parentes primi in paradiso verum matrimonium contraxerunt. At hoc ibi non consummârunt per copulam. Est ergo etiam matrimonium

ratum verum. 3. Florentinum Concilium quoque in decreto Eugenij ait, matrimonium perfici mutuo consensu. Et Trident. Sess. 24. disertè matrimonium ratum à consummato distinguit. Nihil ergo obstat, quo minùs, etsi matrimonium IOSEPHI nonnisi ratum sit, verum tamen & validum sit.

Sed iam licitum esse, negabis forsitan. Quid ita autem? an quia de re non sua, de suis inquam corporibus Deo, per votum perpetuæ Virginitatis, traditis contraxere? an quia, contra naturam matrimonij, corporum traditionem & potestatem, non ordinârunt ad id, cuius præcipuè causa fit; nempe ad copulam, sed potius excepere contra illam, similes ijs, qui tibi panem donarent, cum conditione ne quis eo aliquando vescatur? an denique nimia sanguinis propinquitate impediti propter legem aliquam Mosis vetabantur contrahere?

At ostendo, nihil istorum iure dici posse. Nam 1. licet vtique contrahere de re non sua, si Dominus consentiat. At consensit hic Deus, vt antè ostensum est. 2. Votum non importat obligationem Iustitiæ, sed solum Religionis. Possunt ergo hæ duæ obligationes à se mutuò separari; potest inquam aliquis obligari ex Iustitia, quin obligetur ex Religione; & vicissim. 3. Dupliciter ordinatur matrimonium ad copulam. 1. Vt ad obiectum. 2. Vt ad effectum. At est posterior ordinatio merè accidentalis; prior verò sola essentialis, quam etiam Virginei coniuges habuerunt, quorum matrimo-

nialis

nialis consensus directè ferebatur in traditionem & potestatem corporum, indirectè autem in copulam ijs per modum objecti connexam. Ita Dicastill. Disp. 2. à num. 20. 4. Instantia panis prorsus inepta est; quia ideo tantum accipitur, vt nutrimentum habeamus. 5. Neque Lex vlla Mosis vetans adduci contra consanguinitatem potest.

Sic ergo, qui se adhuc matrimonio isti opponere velit, ad solam eius sanctitatem oppugnandam se vt conuertat, necesse est. At hoc quì tandem vel in speciem præstabit? Quid enim sanctius esse potest, quam vi Virginei matrimonij tutari famam Matris Dei; eamque cum IESV Dei filio custodire, alere, vestire, ac gubernare? Sola obstare bigamia sanctitati huic tantæ videtur posse. Verùm illam quoque ipsam non multò post indidem auferam, aptiore loco.

ELOGIVM XII.

IOSEPH

Dignus **MARIÆ** dexteram contingere, anulò ornare, ac eam pallio obnubere.

IOSEPHVM cum **MARIA** Matrimonium contraxisse, *Majorum more & ritu*, dubitari non potest. Est enim, id etiam jam inde à *Lege Naturæ*, Sacramentum, non illud quidem propriè tale, quod gratiam, quam vsu suo confert, significat, sed impropriè, quatenus est signum rei sacræ institutum à Deo.